

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות משפטיים - תרומה תשפ"ד ♦ עלון מס' 132

השגחה שבועית

בטחון עצמי

כל כך הרבה מדברים בימינו על בטחון עצמי. מפתחים בטחון עצמי, מפחדים לאבד אותו, משתדלים להשיג אותו, וכל מיני מטפלים מתהדרים בכך שהם יוכלו לסייע בהחזרת הבטחון העצמי.

מה התורה אומרת על כך - זה חשוב? זה לא חשוב? בטחון, כך ידענו תמיד, זה רק בקב"ה!

אכן כן. אם ההגדרה של בטחון עצמי היא: אדם שבטוח בדרכו ופועל ללא פחד מהסביבה, הרי שבהתבוננות קלה סביבנו נגלה שהאנשים שיש להם בטחון בה', יש להם בטחון עצמי. יש להם חוזק וחוסן, והם משדרים סביבם תחושה נינוחה ובטוחה.

זאת מפני שהם בטוחים בכוח האלוקי הטמון בתוכם. הם בוטחים בכוח הנשמה שלהם, החלק אלוק ממעל, עד שהבטחון פורץ החוצה, וגובר על כל המכשולים.

כי כשהקב"ה ברא אותי, והניח אותי כאן בעולמו זה, הוא ברא אותי עם כל הכוחות הנדרשים, כולל החסרונות. גם החסרונות הם חלק ממעלותי, כי באמצעותם אגיע למילוי תפקידי בעולם.

האמונה בכוח האלוקי כוללת גם את האמונה בכוחו של יהודי לפעול בעולמות העליונים. זאת היא ידיעה קריטית עבור כל אחד מאיתנו.

יהודי שבטוח בכוח שלו - פועל! כל יהודי!

שני אנשים לומדים יחד, מתפללים יחד, עושים מעשי חסד יחד. הראשון מנענע את כל העולמות ופועל ישועות עבור כלל ישראל, והשני 'לא כלום'. כמובן הוא מקיים מצוות ויקבל שכר, אבל הוא לא פועל פעולות כעת. כותב המגיד ממעזריטש (תורת המגיד, וישלח, לב, כו), שיש אנשים שיש להם המדרגות הגדולות ביותר, והם "לא פועלים למעלה כלום" כלשונו הקדוש, וזאת מחמת חסרון האמונה השלמה.

ואמר המגיד: אם האדם רוצה לפעול, הוא חייב להאמין בכוח האלוקי שבו. "כשאתם מקשר את עצמו בה' יתברך, אזי כל העולמות שלמה ממנו מתקשרים בבורא יתברך על ידו, למשל לאדם שיש לו כוח לעבוד את ה' יתברך על ידי אכילה ומלבושים, נמצא כלולים בו דומם צומח חי מדבר של העולמות, וכולם מתקשרים בה' יתברך על ידו, ואם אינו מאמין באמונה שלמה שפועל בדיבורו ובהתקשרותו בה' יתברך, באמת אינו פועל למעלה כלל". עד כאן לשונו הקדוש. בטחון בכוחו של האדם הוא הכרחי. כל יהודי ויהודי, בכל פעולה קטנה כגדולה, יש לו כוח עצום. ואם חשבתם שהמדובר כאן בגדולי עולם מדורות קודמים, הרי ההפך הוא הנכון, שכך כותב הבית אהרן (עמוד פז): "אהובי אחיי, תאמינו לי, והוא מלא בכל הספרים, אשר מה שהיו צריכים הצדיקים הראשונים להשיג בכמה ימים וחודשים, אפשר כעת לתקן בשעה אחת!"

רק באמין בזה, ונפעל ישועות!

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

מה יהיה?

שמתחילים לחשוב יותר מדי אחורה או יותר מדי קדימה. אין כל טעם לחקור על אודות מה שהקב"ה מעלים מאיתנו. חקירות אלו אינן מיטיבות עימנו. התורה מתחילה מ"בראשית ברא אלוקים", ומשם עלינו להתחיל ללמוד. כמובן, כל אחד לפי שכלו ומעלתו יכול להעמיק ולהתבונן בכל חלקי התורה המסורים לנו, אולם לא להיכנס לשאלות של 'מה היה קודם'. כך גם לגבי העתיד: עלינו לסמוך על מלך העולם שעושה הכול טוב, הכול מתאים, והכול באופן שיהיה לנו הכי טוב לבצח נצחים.

רבינו מלמדנו בפרק ג' בסיום שבעת התנאים: "והליכות דיני הבורא יתעלה יותר נעלמות ועמוקות ועליונות מהגיע אל ידיעת חלקיהם, כל שכן כללם, וכבר אמר הכתוב כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם".

מה שמוטל עלינו זה לחיות את ההווה בצורה הנכונה. זהו אחד הסימנים הטובים בבטחון: חיים ברוגע, מנצלים את זמן ההווה, בוטחים בה' שיסדר את העתיד לבוא, ולא נבהלים ממה שאינו ידוע. שומרים על הזכות לא לדעת, וחיים בשלווה ובניצול מלא של הכוחות שהמלך הטוב מעניק לנו.

רגע: בל נחשוב שהעתיד לא מעניין אותנו בכלל. שלושים יום קודם החג עוסקים בהלכות החג. כבר בגלות לומדים הלכות שקשורות לגאולה ולבניין בית המקדש. להעמיק ידע יש הרבה מאוד. יש תנ"ך על כל מפרשיו, רמב"ם, מוסר וחסידות, חובות הלבבות... יש ב"ה שפע גדול במה להתעסק, ולא לחקור אודות עניינים נעלמים שהקב"ה העלים לטובתנו.

יהי רצון שנוכה ונחיה להגדיל את שמו בעולם, ונקיים "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" (דברים יח, ג), עם פירושו של רש"י הקדוש: "התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו". אמן סלה.

(מתוך שיעור 57 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגו שיעור 3011904-02.)

'מה יהיה?' זוהי אחת השאלות שמטרידות את רוב בני האדם. חלקם מבלים את ימיהם בשאלה הזאת, כשמנסים לחקור איך יראה העולם בעוד עשרים, חמישים ומאה שנה... כמה אנשים יחיו אז? כמה אוכל יהיה בעולם? האם זה יספיק? הם רואים שהעולם מתחמם, ומתחילים להזיע מרוב פחד. הקרחונים בקוטב נמסים, ומי יודע איך זה ישפיע על החיים ביבשה... מדהים לראות אנשים שמתעסקים בדברים שלא התבקשו בכלל לעסוק בהם, עניינים חסרי תועלת שאין שום אפשרות להשפיע עליהם.

אותם אנשים מצליחים להשפיע על בני אדם פחות מתוחכמים מהם, ונותנים את ההרגשה כאילו יש ממש בפעולותיהם. מחשבים עתידות, ואינם מבינים כי אין שום דרך לדעת מה יהיה. זה מסוג הדברים שבורא כל העולמים קבע שהנבראים לא ידעו אותם. מה יהיה? אי אפשר לדעת! וגם לא לנסות לדעת, כי ההתעסקות בזה רק מזיקה.

שלמה המלך אומר (קהלת ג, י"א) "הכל עשה יפה בעיתו" - כל דבר שה' עשה בעולם, יש לו את הזמן שלו, וזה יפה - מתאים בצורה מדויקת לתועלת הברואים. "גם את העולם נתן בליבם" - לכל אחד נתן הבורא את השכל הנכון שיסייע בידו להסתדר כאן בעולם, להשיג את צרכיו הגשמיים, להביא פרנסה לבני משפחתו, וכמובן, להגיע לעיקר - התכלית, והוא לקיים את תפקידו בעבודת הש"ת. יוצר האדם סדר שברואי ימצאו את הדרך לדעת את מה שהם צריכים לדעת, ילמדו זה מזה, ויצליחו במעשיהם. יחד עם זאת, נתן את "העלם" - כתיב חסר, מלשון 'העלם', נעלם. רק הוא יודע "את המעשה אשר עשה מראש ועד סוף". יש דברים שהם נעלמים בדווקא, כמו היום האחרון; אין אדם יודע עד מתי יחיה, ובאיזה אופן ימות, וזאת משום שיוצרו רוצה שיהיה "ישוב העולם, ואם אדם יידע מתי הוא יסיים את חייו, הוא לא יבנה בית ולא ייטע כרם, כי יגיד: הרי ממילא אני הולך מכאן בעוד זמן לא ארוך, ועל כן, למה לי להשקיע?

רצון השי"ת שנעשה את המוטל עלינו ביישוב העולם, ובשל כך הוא מסתיר מעימנו ידיעה שאיננו צריכים לה. אם נדע - זה יזיק. נזוהר שלא להיות מאותם חכמולוגים

חדש! *6176 כל השגחה פרטית במספר אחד

- 1 קו התוכן בעברית 0
- 2 עלון השגחה פרטית 3
- 3 מגזין השגחה פרטית לכל המשפחה
- 4 שותפות בזיכוי הרבים העולמי 5
- 5 רכישת ספרי שער הבטחון (כמויות בלבד) 6
- 6 הקמת שיעור אמונה באזורים 9
- 9 פרטי יצירת קשר

ניסיון שבכל יום

סיפורי הגיחה מופלאים שסופרו ב"קו הגיחה פרטית"

מעטפה במתנה

בשיעורים של ר' דוד אנחנו שומעים הרבה, בכל מיני צורות, שאל לנו לשאול 'למה עשית את זה? איפה היה הראש שלך?', שלא נאשים, אלא נדע שגם הטעויות הן משמייים. ובכן, אנחנו לא שואלים 'למה', אבל לפעמים מקבלים תשובה, למה נכנס לראש של אדם מכובד וחכם, לעשות מעשה חסר אחריות כמו זה שעליו אספר לכם.

אני הממונה מטעם התלמוד תורה בלונדון על גביית שכר הלימוד מההורים. אצלו לא חותמים על הוראת קבע, אלא יש לתזכר את ההורים בטלפון, ולדאוג שהכסף יגיע. לפני פסח התקשרתי לאחד ההורים, יהודי אמיד, והזכרתי לו שכבר הצטבר לו חוב של שכר לימוד, ועכשיו, לפני פסח, רוצים להעביר את הכסף למלמדים, שיהיה להם להוצאות החג. הגביר הסכים שזה אכן חשוב מאוד. "כבר היום אני מביא לך את הכסף", הוא סיכם.

עבר היום, והכסף לא הגיע. עברו עוד כמה ימים, חג הפסח חלף, ספרו את העומר והדליקו מדורה לכבוד רבי שמעון, והכסף עדיין לא הגיע.

סמוך ונראה לחג השבועות, התקשרתי לגביר ושאלתי: "איפה הכסף?"

"מאי משמע 'איפה הכסף'?! הוא שאל, 'הרי הבאתי לך אותו באותו היום.' 'זה לא יכול להיות'."

"מה לא יכול להיות? אני בעצמי הגעתי ברכבי לבית שלך. ראיתי את הבן שלך, ילד קטן, יוצא מהבית, ומסרתי לו את המעטפה עם הכסף. היו שם אלפיים לירות שטרלינג טבין ותקילין?"

"טוב, אני אשאל את הבן שלי", אמרתי, ובקושי רב התאפקתי מלהטיח בגביר הנכבד את דעתי על התנהגותו. ממתי מעבירים מעטפה ובה סכום כה גדול לילד קטן, וסומכים עליו שהוא יעבירו לתעודתו? איפה היה הראש שלו? מדובר בסכום ששווה לעשרת אלפים שקלים. לא מתאים לו לנהוג בחוסר אחריות שכזה!

בני לא זכר שום דבר. החלטתי לנסות לברר אצל השכנים היהודים באזור, אם מצאו את האבדה. דפקתי בית אחר בית ושאלתי כל שכן, "ראית כאן בערב פסח מעטפה עם כסף?"

כך עד שאחד השכנים אמר לי: "אתה מתכוון למעטפה של אלפיים לירות שטרלינג?"

"כן, כן", אורו עיניי, "בדיוק לזה."

"תשמע מה שהיה אז", סיפר השכן: "קרוב לפסח פטרו אותי מהעבודה. לא היו לי הכנסות, וממש לא ידעתי אנה אני בא. איך אני מכניס את הפסח? עמדתי והתפללתי לבורא כל עולמים, וביקשתי שיעזור לי. מיד אחר כך אני יוצא לחצר, ומגלה בתוכה מעטפה ללא שם, ובה אלפיים לירות שטרלינג. זאת הייתה פשוט מתנה משמייים. לקחתי את הכסף בשמחה רבה, וקניתי באמצעותו את כל הוצאות החג."

"זה היה שכר לימוד המיועד למלמדים", אמרתי לו. "צריך להחזיר את הכסף לתלמוד תורה."

"איך לי עכשיו סכום גדול כזה", נענה האברך, "אבל אוכל להחזיר אותו בתשלומים."

מיד התקשרתי לגביר ואמרתי לו, "הכסף נמצא. אברך שגר בשכונתי חשב שזו מתנה משמייים לכבוד פסח, ועכשיו הוא אומר שיחזיר את הסכום בתשלומים." "הוא לא צריך להחזיר", נענה הגביר, "הכסף נתון לו במתנה גמורה, ותיכף אני מביא לך מעטפה חדשה."

הפעם הזאת, המעטפה הגיעה כמובן עד אליי, בלי תיווכים מיותרים של ילדים קטנים. רק המסר נותר מהדהד: לפעמים הקבי"ה מאבד לאדם את שיקול הדעת הנכון, בשביל לקיים שליחות נסתר. משיב אחור דעת נדיבים, כדי להקים מעפר דל.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 52)

ניגון של בטחון

אני גר בצפת. בבוקר אני אברך כולל, ובערבים, להשלמת הכנסה, אני מנגן באירועים ובחגונות, לפי הביקוש. הנגינה שלי מלווה את שירתו המרגשת של אחי התאום, וכך אנחנו מופיעים מפעם לפעם, מזמרים ומשמחים אלו את האנשים.

לאחרי יש קשר עם אמרגן - אדם שתפקידו לתווך בינו לבין מי שמעוניין באירוע. אמרגן זה התקשר אליי באחד מימי תשרי, ואמר לי, "יש לי בשבילך אירוע מיוחד, ושכרו בצידו. אני חושב שאתה מתאים מאוד לזמר שם. המפיק

בלי חשש

בסימן טוב ובמזל טוב הגעתי למעמד המרגש ששמו "מחותן". עמדתי לפני חתונת בתי הבכורה, ובזקקתי בדחיפות לעשרים אלף שקלים. הלכתי לגמ"ח מסוים, שם נתנו לי לחתום על תקנון הגמ"ח. קראתי את האותיות הגדולות והקטנות, והתעוררה אצלי שאלה בענייני ריבית. שאלתי את בעל הגמ"ח על כך, אבל הוא בקושי הקשיב לשאלה, "מה אתה שואל שאלות? הגמ"ח הזה קיים כבר כמה שנים, ולאף אחד לא היו טענות".

ראיתי שאין עם מי לדבר, והחלטתי שאיני לוקח את ההלוואה. איני רוצה שאלות של ריבית.

עברו רק כמה דקות, והנה הטלפון מצלצל. ידיד שלי שואל בשלומי, ומיד הוא אומר לי, לא פחות ולא יותר: "יש כאן יהודי שרוצה לתת לך כסף לכבוד החתונה. כמה אתה צריך?"

"עשרים אלף שקלים", אני עונה.

לא עבר זמן רב, ואת הסכום שכל כך בזקקתי לו, קיבלתי במתנה! לא בגמ"ח, לא בהלוואה, אלא כמענק מושלם.

זה כמה דקות אחרי שוויתרתי על הלוואה שיש בה שאלה של ריבית...

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 55)

רופא פרטי

היינו זוג צעיר. אני הייתי ממש ירגע מהישיבה, והיא - ירגע מהסמינר. היינו כבר הורים טריים לתינוקת מתוקה. משהו בהתנהגות שלה לא מצא חן בעינינו, ולקחנו אותה לרופא. הרופא בדק מה שבדק, מצא מה שמצא, וקבע: "עליכם לנסוע איתה מיד לבית חולים! היא צריכה ניתוח חירום. לא ברמה של נסיעה באמבולנס, אבל דחוף למדי".

יצאנו מהרופא הלומי רעם. לא שיערנו ולא פיללנו שזה מה שנשמע. כיוון שעד לפני זמן קצר עדיין היינו מתחת לסינר של ההורים, התקשרנו להורינו, אך ההורים שלי היו ללא פלאפונים, בנסיעה ארוכה, וההורים של אשתי לא ענו מסיבה אחרת. הבנו שאין מישהו אחר שיחליט בנושא. אנחנו ההורים, והאחריות מוטלת עלינו. מה עושים?

נזכרתי שהיה במשפחה סיפור דומה. אז לקחו רופא פרטי, אבל הניתוח לא כל כך הצליח. אשתי התקשרה לדודה שלה, וזו ענתה לה שהטיפול באמת מאוד חשוב, שמא יקרה כך וכך, ושנזדרז. לאיזה בית חולים ללכת? אולי באמת חשוב לקחת רופא פרטי? אף אחד לא היה שם כדי לענות לשאלותינו, ואני אמרתי לאשתי, "החלטתי לקחת רופא פרטי. את הרופא הכי טוב והכי גדול: הריבונ של עולם. הוא יהיה הרופא של הילדה שלנו."

השלוחה
החדשה
לשמיעת
הסיפורים

שתפרסמו בעלון

6176* שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ורואים ישועות

קראתי בעלון שלכם סיפור על אחד שהייתה לו נזילה בבית, חזן רב לא הסתדר הדבר, עד שהוא תרם להפצת האמונה, והבעיה הסתדרה. כשקראתי את זה, חשבתי לעצמי: הן גם אצלי יש בעיה כזאת... מיד הבטחתי שאם הנזילה תסתדר, אתרום גם אני סכום מכובד להפצת האמונה. לא עבר יום, וגם אצלי הסתדרה הבעיה.

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

לפני כמה חודשים השארתי סיפור במערכת, וביקשתי שמספר המערכת יספר אותו בקו. היום בבוקר כשהתקשרתי לקו, שמעתי את הסיפור שלי. כל כך התרגשתי לשמוע את זה. כאן המקום להודות למספר המערכת, על הסיפורים שהוא מוסר בקול נעים וברור. תמיד כשאני מקשיב לסיפורים אני שואב מן הרבה חיזוק, תודה!

אמר שהוא שמע עליך, אבל לפני שהוא סוגר איתך, הוא רוצה לראות הקלטה מצולמת שלך בזמן עבודתך. חשוב לו לראות אותך בזמן אמת, עם ציבור, ובכך, תשלח לי הקלטה כזאת."

אחי אמר שהוא ישלח. הוא רצה מאוד את העבודה, אבל הקלטה לא הייתה לו. מה יעשה? הן אנשים אינם עורכים חתונות בחודש תשרי, והוא חייב להשיג מישהו שירצה אותו אצלו באירוע, כדי שיוכל לבצע הקלטה.

הוא הסתובב אובד עצות, והנה, בכניסה לבית המדרש הוא מבחין במודעה המזמינה את המתפללים לבר מצווה. עלה בדעתו רעיון: הוא יתקשר לאבי הנער, ויציע את עצמו לומר אצלו בבר מצווה בחינם, וכך יוכל להקליט את עצמו.

בשלב הזה הוא התקשר אליי וביקש ממני ללוות אותו בנגינתו. אמרתי לו, "אני עושה את זה להשלמת פרנסה, ולא בשביל אירועי חיים".

"זה בשביל שתהיה לנו הקלטה מהעבודה שלנו ביחד", הוא ניסה לשכנע. "זה חשוב לי מאוד".

שאלתי את רבי אם אכן נכון להקדיש את הזמן הזה לנגינה, והרב אמר לי, "זה הרי אה שלך, התאום שלך, ונראה שמן הראוי שתסייע לו, בפרט בדבר זה, שאין מישהו אחר שיכול לעשותו".

הסכמתי. אחי מתקשר לאבי הנער ושואל: "ראיתי שאתם עושים היום בר מצווה. אולי תרצו שאבוא יחד עם אח שלי, ונעשה לכם תזמורת?"

מהעבר השני אין תגובה. אחי מחכה ומחכה, ולבסוף שואל, "סליחה, אתה איתי?"

"אני פשוט... פשוט... אין לי מילים. אתה רוצה לומר לי שזה אמיתי? אתה תבוא עם אח שלך לנגן לנו בחינם?"

"כן. זה מתאים לכם?"

"מתאים" זו לא מילה. אתה פשוט לא מבין מה שקרה כאן."

כאן החל האב לגולל את הקורות אתם בחודש האחרון: "הבן שלי, בחור הבר מצווה, רצה מאוד מאוד שתהיה לו תזמורת בבר מצווה. איננו בעלי אמצעים, ואת כל מה שקשור לבר מצווה, מהתפילין ועד הקינוח, אנחנו מביאים ממש מהסירות נפש. אנו מכינים הכול בעצמנו: אוכל ביתי, באולם הכי פשוט, וזה פשוט לא שייך להוסיף עוד ששת אלפים ש"ח לתזמורת. הסברתי לבני את המצב, אך הוא התעקש. אם אתם לא יכולים לעזור לי, הוא אמר לי ולאשתי, 'אז אבקש מהריבוננו של עולם שיעזור לי'."

בחדש האחרון הוא הלך יום-יום לבית החיים בצפת, התפלל על קברי צדיקים לסייעתא דשמיא לכבוד הבר מצווה, ובכל פעם ביקש שתהיה לו תזמורת בבר מצווה. כך כבר שלושים יום.

אני ואשתי ראינו כמה הוא רוצה ואיך הוא מתפלל, וממש פחדנו, מה יהיה? הוא כל כך בטוח שהי' יעזור לו, ואנחנו רואים את המציאות. אין באופק שום בעל מנגן שיבוא להנעים לנו בנעימותי בבר מצווה. אני כבר הודעתי שאיני מתכוון לשלם את זה. שום נדיב עדיין לא הציע לנו סכום שמתאים לכך. והנה, פתאום, הטלפון הזה.

הי' שמע את תפילתו של הילד!!! אתם שליחי של הבורא יתברך!"

זה היה אירוע שמח במיוחד. נער הבר מצווה זרח מאושר. ההקלטה הייתה רק סיבה: את ידו של המסובב ראינו כאן. הייתה לנו הזכות להשתתף בהופעה מופלאה של פרי האמונה - הבטחון.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 53)

גם לי קרה

מספר יהודי ממונסי: הבן שלי סבל מנזולים באוזניים, והרופא הפנה אותנו לניתוח של ניקוז נוזלים על ידי החדרת צינור. סיפורי על כך לשכני.

בתשעה מה שהיה עם הבן שלי, הוא החזיר לי בסיפור משלו, "הוא הפונה לניתוח כזה בדיוק, וקבעתי לו תור במרפאה במנהטן. ביום המיועד קמנו מוקדם מאוד, נסענו שעתים, הילד היה בצום, היינו מתוחים ונרגשים כמו לפני ניתוח וחיינו כבר להיות אחרי זה. הרופא בודק אותנו, והוא אומר, 'יש לו דלקת, ואי אפשר לנתח כשיש דלקת. תחזרו הביתה, ותבואו אחרי שיתרפא'."

הסיפור של השכן היה ממש לא נעים. למדתי ממנו לקח, והחלטתי שאני אוודא היטב שלבן שלי אין שום דלקת בשום מקום בגוף. מיד אחרי שהזמנתי תור לניתוח הזמנתי גם תור לרופא משפחה, שיבדוק את הילד כמה ימים לפני הניתוח, וכך לא יסלקו אותי הביתה בגלל דלקת.

סמוך למועד הניתוח הבן שלי נבדק, וקיבלנו אישור שהכול בסדר ב"ה. בלב שקט נסעתי לניתוח, כשהבן בצום, והנה אנחנו מגיעים למרפאה המיוחדת. אנחנו נכנסים לרופא, ורק אז מתבררת טעות מחרה: במרפאה הזאת לא מבצעים ניתוחים! הרופא שאליו הזמננו כלל לא עוסק בכך. הוא מעניק פתרונות שונים שקשורים לאוזניים, אבל ניתוחים - לא.

כך קרה לי בדיוק מה שקרה לשכן, רק מסיבה אחרת שלא יכולתי לדמיין בכלל. ראיתי בזה שכשהקב"ה רוצה, לא תועיל שום השתדלות. איני יודע למה נסענו ומה באנו לתקן, אולם ברור שכל הנסיעה הלך וחזור, ההכנות לניתוח וקביעת תור חדש במקום המתאים וכל המסתעף, הכול מאת השי"ת. החוכמה היא לסמוך עליו, ולא על ההשתדלות שלי.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 54)

אנחנו יוצאים לבית חולים, אבל הרופא שלנו הוא הקב"ה!" הזכרתי את מה שכותב הנפש החיים בעניין הסגולה לחשוב ולהתרכז במילים 'אין עוד מלבדו'.

הלכנו הביתה, לקחנו ספר תהילים והתכוננו לנסיעה. ירדנו למטה, אל הכביש הראשי, והנה, אברך מהשכונה קורא לי מהרכב שלו, "רוצה לירושלים?"

זה היה ממש בהשגחה פרטית מיוחדת. הוא אף פעם לא הציע לי דבר כזה, והנה הוא מציע מצידו דבר שלא ביקשתי. הוא לקח אותנו לבית החולים, ושם התחילה החוויה של חדר מיון. חיכינו קרוב שלוש שעות, וראיתי שהשקיעה מתקרבת. יצאתי לבית כנסת סמוך להתפלל מנחה, וגם אשתי, שראתה שהתינוקת ישנה, נעמדה להתפלל.

אינה דומה מנחה בעת מנוחה כמנחה בעת צרה. היא התפללה מעומק הלב, במתינות, לפני הרופא הגדול, ובדיוק אז הגיע סוף סוף הרופא, והאחות קראה בשם משפחתנו. אשתי שמעה שהאחות קוראת לה, אולם אמרה לעצמה: הרי סיכמנו שאנחנו לוקחים רופא פרטי. אני מדברת איתו עכשיו, ולא ייתכן שאפסיק את השיחה עם הרופא הגדול

בשביל רופא בשר ודם. היא המשיכה בתפילתה בלי למהר, וכאשר סיימה, ניגשה לאחות ושאלה מה קורה.

"הרופא היה פה, קראנו לכם ולא באתם. חכו עד שהוא יבוא שוב".

חיכינו. עברו עוד שלוש שעות, והרופא הגיע סוף סוף. הוא מסתכל על הילדה, בודק אותה ואומר, "היא באמת צריכה ניתוח, אבל עכשיו כבר מאוחר. בואו מחר".

"אבל אמרו לנו שזה דחוף".

"אם זה דחוף, איך זה שלא ניגשתם לאחות ברגע שקראו לכם? אני הגעתי במיוחד לכבודכם, ואתם לא באתם. בגלל זה תחכו למחר".

הוא החליט לחנך אותנו, ואני ראיתי בזה ניסיון, שלא נתחרט חלילה על תפילת מנחה. למשך הלילה נשארנו בירושלים אצל ההורים, ובבוקר הזמנו מונית שתיקח אותנו לבית החולים.

בדרך כלל מוניות מגיעות מהר, אבל הפעם חל עיכוב רציני מוזר ביותר. חיכינו וחיכינו, ועוד חיכינו עד שהמונית הגיעה סוף סוף, והגענו לבית החולים. הפעם קיבל את פנינו רופא נחמד חובש כיפה. הוא בדק את הילדה, וקריאת הפתעה יצאה מפיו. "תקשיבו, הרגע הבעיה נפתרה. אפשר לראות שרוב מוחלט של החלק שצריך לצאת, יצא. בואו נחכה עוד קצת, ונראה שגם מה שנשאר יוצא. אני חושב שלא צריך ניתוח".

בינתיים קראו לנו לכיוון חדר הניתוח, והתחילו להכין את הילדה. אמרתי לאחות: "הרופא אמר שלא צריך ניתוח". אבל הם אמרו: "רשום כאן שהיא צריכה ניתוח".

רצתי לחפש את הרופא, וברגע האחרון הוא נכנס. בדק שוב ואמר, "לא צריך ניתוח. הילדה שלכם בריאה. לכו הביתה". זה היה ברור כשמש: כל העיכובים נועדו כדי להגיע לרגע שהרופא יאמר שהכול בסדר. במשך הזמן הזה הילדה שלנו טופלה אצל הרופא הפרטי הגדול ביותר. הקב"ה ריפא אותה בלי ניתוח.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 47)

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות **02-6313-742**
או בקו ההשגחה פרטית **02.30.11.300** | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי | משלוח בדואר | בעמדות נדרים פלוס
טניף 902 | חשבון 57390056 | ת.ד. 5475 ירושלים | ע"ש השגחה פרטית

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

ולזכות א.י. ה.ן.ר. להצלחה בכל העניינים
ולזכות ש.צ.ו.ש.ר. בני א.מ.
לבריאות איתנה בכל האיברים

בעילום שם לזווג הגון במהרה
בעילום שם להצלחת כל בני המשפחה
ברוחניות וגשמיות

הסגולה לכל הישועות

שמות התורמים יועברו לתפילה במעמד הגדול

בציון המקובל המופלא
ר' יהודה זרחיה מרדכי
לייב חיים הלוי סגל
זצוקלה"ה

ביום ההילולא ט' באדר

רבני המכון יעתירו
בתפילה על קברו

הוא היה אומר שסגולה לכל הישועות
ללמוד מדי יום בימות עשר שורות
ב'שער היסודות' מהספר הקדוש
חובות הלבבות

התקשרו עכשיו

למוקד הישועות *6176 שלוחה 4
או בעמדות נדרים פלוס על שם השגחה פרטית

הוא ימליץ טוב בעדינו

סגולה למנוחה
בדוק ומנוחה!!!
(מרבית המסכת המכונה סגולת חובות הלבבות)
ללמוד מדי יום בימות עשר שורות
ב'שער היסודות' מהספר הקדוש חובות הלבבות
וחזרה עיניהם מיד ארבעה פסוקים

בסיעתא דשמיא
בראש חודש אדר א' מתחיל
מחזור לימוד חדש
בספר שער הבטחון

בכל יום מתקיים שיעור
בקו השגחה פרטית
שלוחה 2-6 (לאחר בחירת שפה)
מספר ישיר 08-687-3071

הלימוד בקביעות
הוא סגולה בדוקה לפרנסה

ניתן לרכוש

את הספר חובות הלבבות
'שער הביטחון'

עם פירוש משולב מיוחד.
הספר מחולק לחודשיים
של לימוד יומי.

לרכישה מרוכזת
התקשרו: *6176
שלוחה 5

טמונה בנפש האדם.

הלא עובדה היא שהבטחון טמון בנפש האדם, שכן גוטה הוא תמיד להאמין לכל אדם שמבטיח לו משהו, אפילו אם הוא רואה שנשכל לבסוף ואותו אדם מכוב בהבטחותיו, או שאין יד אותו אדם במשיגה לקיים את הבטחה אשר נתן. לא פעם בוטח האדם בעצמו, והוא מאמין בכוחותיו ואינו מתייאש גם בעת צרה. הרי, אפוא, גלוי וברור בפנינו שכוח זה של בטחון נמצא ביצירת האדם, ואין זה מן הנמנע משום אדם להשתמש במידה זו

במקום המתאים והנכון.

ולכן השתמשו חז"ל בביטוי "כל התולה בטחונה בה'", כי גילו לנו שיש בטבע האדם וביצירתו הכוח הזה, וצריך הוא רק "לתלות" אותו בהקב"ה, לבטוח בו ולהשתמש במקום הראוי ולאותה תכלית שהקב"ה נטע בו את הכוח הזה, שלא להחליפו במקום אחר, שלא להשתמש במקום בלתי ראוי, שלא לקוות לבני אדם, ולא לבטוח בהם.

(ואינו תפילה ח"יב מאמר התולה להרה"ג ר' חיים זצ"ק זצ"ל)

הבטחון אין מעלה כמוהו

אבל הבטחון אין מעלה כמוהו, וכמו שכתוב "אשרי כל חוסי בו", כי מאמין שיש לעולם אלוהים, ויכול ומשיג, וכתוב: "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו", ומובטח

הוא שלא יחסרו מזונותיו, כמו שכתוב "השלך על ה' והבך והוא יכלכלך". ובתנאי שיהיה באמת ובכל ליבו בלי שום פקפוק, ועוד, כי בהיותו בוטח יעסוק בתורה ומצוות בכל ליבו, בלי כל הרהור כלל.

(שערי קדושה ח"יב שער ד')

אף אם יש לו מזל רע, ע"י הבטחון מקבל השפעה

אף על גב כי לפעמים אין האדם ראוי לדבר טוב מצד רוע מזל שלו, ועם זאת אמר שעל כל פנים יש לבטוח בו ית', וזהו "בטחו בו עדי עד כי בקה ה' צור עולמים", כלומר כי עולם הזה ועולם הבא נברא בשם י"ה, ולכן יש לבטוח בו ית' עדי עד, שיכול להשפיע אליו מעולם העליון שהוא כולו טוב, אף אם יש לו מזל רע בעולם הזה. לכן מי ששם בטחונו בו ית', מגיע דבר זה עד עולם העליון, הוא עולם הבא, ולכן הש"י גם כן מחסה עליו בעולם הזה ובעולם הבא, כי בעל הבטחון עושה לו הש"י מחסה לגמרי.

(נתיבות עולם ח"יב מהרה"ל מפראג נתיב הבטחון פ"א)

כוח הבטחון טבוע בטבע האדם

מה טיבו של הביטוי "תולה בטחונו"? למה שינו כאן חז"ל את מטבע הלשון הרגילה "כל הבוטח בה'?"

וי"ל שחז"ל בדברם לאלו המתרשלים, מתייאשים או מתביישים להשתמש במידה זו של בטחון, והם מייחסים מידה זו רק לאנשי השם, לגדולי המדרגה ולקדמונים שלפניו, והם מתנצלים באומנם כיצד יוכלו להאין ולייחס לעצמם מידה כזו או לנסות להתמודד ולהשיגה, מידה כזו שהתעטרו בה גדולי עולם, נראה לאנשים אלו שתהיה זו העזה או יוהרה לנסות ולהשיג זאת.

אולם האמת היא כי אנשים אלו טועים, וחז"ל באים ומגלים להם כי נעלם מאיתם סוד יצירת האדם, שהקב"ה הטביע בטבע האדם את מידת הבטחון, וזהו יצירה בתולדה, והיא

הבוטח בה' טוב לו בעוה"ז ובעוה"ב

אמר רב אשי: חזינא להו לספרי דווקני דבי ראיתי את הסופרים המזדקקים של בית רב דחטרי להו לגגיה שהיו זוקפין כעין חטוטרות לגגה של האות ח"י"ת, ותלו ליה לכרעיה ותולים את הרגל של ה"י באוויר.

חטרי להו לגגיה הטעם שהיו עושים כעין חטוטרות בגגו של ח"י"ת, כלומר דבי שהקב"ה חי הוא ברומו של עולם. ותלו ליה לכרעיה והטעם שהיו תולים את הרגל של ה"י, כדבעא מיניה כמו ששאל ר' יהודה נשיאה מר' אמי, מאי דכתיב מהו שנאמר: "בטחו בה' עדי עד כי בקה ה' צור עולמים" (ישעיהו כו, ד)? אמר ליה לו: כל התולה בטחונו בהקדוש ברוך הוא, הרי הוא לו מחסה בעולם הזה ולעולם הבא, משום שבטחו בה' "עדי עד" היה להם בה' מחסה "לעולמים".

(מסכת מנחות דף כט ע"ב)

זאת. אולם האמת היא כי אנשים אלו טועים, וחז"ל באים ומגלים להם כי נעלם מאיתם סוד יצירת האדם, שהקב"ה הטביע בטבע האדם את מידת הבטחון, וזהו יצירה בתולדה, והיא

יש לכם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (עדיפות ניתנת למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

נקודה מתוך שיעור המופלא של
הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

מדוע נענש העבד ברציעת האוזן?

מהתורה, ולכן הם קונים את העבד. יוצא לפי זה, שבשש שנות העבודה שלו העבד נמצא במחיצתו של צדיק, ורואה כיצד יהודי טוב צריך להתנהג. מטרת שש שנים אלו היא, שהוא ילמד מדרכיו של אדונו וישתפר. אך אם אחרי שש שנים הוא רוצה להישאר יחד עם אשתו, השפחה הנוכרית, זהו סימן שהוא לא למד ממעשי אדונו, ועל כך מגיע לו העונש של רציעת האוזן.

הסבר נוסף: בתחילה, כשמכרו אותו לעבד, לא היו לו שום רכוש או כסף מזומן. משכך, לא הייתה אפשרות שתחול עליו ברכה משמיים, ויוכל להתפרנס בכבוד. לכן היה מוכרח להימכר.

אבל בעת שהוא יוצא מבית אדונו, הוא מקבל "מענק". בכספי המענק הוא יכול לצאת להתפרנס, ובוודאי הקב"ה ישלח בזה ברכה, שתהיה לו פרנסה בשפע. אם הוא מסרב לצאת, זה סימן שהוא אינו בוטח בה' שישפיע לו ברכה בכספו. הוא חושב שרק בבית אדונו יהיה לו אוכל, ומשכך, מגיע לו העונש של רציעת האוזן.

חוקי דינו של עבד עברי הם, שיימכר לשש שנים, ולאחר מכן יצא לחופשי חינם. אם עבד רוצה להישאר אצל אדונו, רוצעים את אוזנו.

רש"י מסביר, שרציעת האוזן באה לעבד כעונש. הסיבה שמכרו אותו לעבד היא שהוא גנב, או שהוא מכר את עצמו לעבד מתוך עוני. אם כן, רציעת האוזן היא עונש על מעשיו.

הדברים טעונים הסבר: אם סיבת רציעת האוזן היא כיוון שהוא גנב או שמכר את עצמו לעבד, אז היו צריכים לעשות את הרציעה מיד כשנמכר, ולא עכשיו, אחרי שש שנים שהוא כבר היה עבד.

והביאור בזה: אמרו חז"ל: "הקונה עבד עברי כקונה אדון לעצמו". ביאור הדבר הוא שלעבד עברי יש הרבה זכויות: אסור להעביד אותו בפרך, אסור להשפיל אותו, וצריכים לספק לו רמת חיים במחיה ובמזון בדיוק כמו שיש לאדונו.

אם כן, מי הוא זה שיסכים לקנות את העבד ולהשתעבד אליו? בן אדם רגיל לא מסכים לקנות עבד עברי. רק אנשים צדיקים, שיודעים שהתורה אמרה למכור את העבד, מסכימים לכך. אם כן, יש כאן ייעוד

שיעור הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)